

mulle, ma palun: Kui suur on Teie warandus, s. o. mis Teie wõite mu tütrele pakkuda ja kellest tahate elada?"

Kosilane: „Teie tütrele pakun — isä ennast ja elada loodan — Teie enesest!"

Kange kasupüüdmine. Kohtu härra: „Aga see ei lähä ju korda, armas Jisak; see hea mees on Teid weest wälja kiskudes uppumise surmast peasnud ja nüüd tahate poole sest aimpalgaft enesele, mis tema on saanud!"

Juut: „Mis ep olep õige? Olen ma aitanud teda, et teenib natuke, siis tahab mu kaa, et peab ta andma mulle poole omast kasust! Waib, kus jääb siis muudu minu rewehh?"

Raiskuse wabandus. „Tõeste, inimesed on ülekohtused," rääkis üks laisk iseneses. „Ikka naad karjuwad, ma wedeleda aina ja raiskada kallist aega. M'ul on päew oisa tööd küllalt — enne lõimat teen plaani, kuidas ennast kõige mõnufamalt wõlapärijate cest saaks kõrwal hoida ja terve pärast lõimat on m'ul jälle suur mure, järäl mõtelda, kelle juure uuest wõiks laenama minna, et teine päew elamist oleks! Kas see põle waewaline töö küllalt?"

Eksitus. „Mis Teie teeksite, kui Teile üdna kogematta 10,000 rubla näppu juhtuksid?"

„Ma teeks, et ma nii pea kui wõimalik saaksin Wõeramaale põgeneda!"

See troost. Ema: „Hans, oled kaa oma õppimisi homseks walmis õppinud?"

Hans: „Si, weel mitte!"

Ema: „Aga millas sa siis õppid? Juba õhtu käes ja kui sa ühtepuhku nii hooletu oled, nihtud ikka enam alla poole."

Hans: „Seda põle karta — ma olen juba wiimane."

Ema maenitsus pojale, kes wangihoones kinni oli: „Katsu, et sa õige auusaste ennast ülespead, et naad sind siis seda kauem siin salliwad!"

Ühesugune amet. Üks rändaja kaupmees sai maanteel teise kätte ja hüüdis: „Kuule ae, mis kaup s'ul on peal?"

Teine: „Kõikfugu arstimise rohtu!"

Esimene: „Siis sõida sa peale eel; ma müün hana kiviisid!"

Jälle eksitus. Keegi oli kukkudes häda saanud ja kui nüüd arst küsis: „Olete selgroot ligidal kahju saanud?"

„Si, see oli wana turu kaelas," ütles teine tõsiselt.